

Dziennik Urzędowy

C 172

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 62

20 maja 2019

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2019/C 172/01 Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. 1

Sąd

2019/C 172/02 Skład wielkiej izby. 2

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2019/C 172/03 Sprawa C-54/18: Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 14 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Włochy) — Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus/Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo (Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne — Procedury odwoławcze — Dyrektywa 89/665/EWG — Artykuły 1 i 2c — Odwołania od decyzji o dopuszczeniu lub wykluczeniu oferenta — Termin do wniesienia środka zaskarżenia — Termin zawity 30 dni — Przepisy krajowe wyłączające możliwość podniesienia zarzutu niezgodności z prawem decyzji dopuszczającej w ramach środka zaskarżenia aktów późniejszych — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 — Prawo do skutecznej ochrony sądowej) 3

PL

2019/C 172/04	Sprawa C-373/18: Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 31 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel — Portugalia) — Prosa — Produtos e Serviços Agrícolas/Autoridade Tributária e Aduaneira (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Dyrektywa 69/335/EWG — Artykuły 4 i 7 — Utworzenie spółki kapitałowej — Opłata skarbową obowiązująca w dniu 1 lipca 1984 r. — Zniesienie tej opłaty skarbowej i ponowne jej wprowadzenie)	4
2019/C 172/05	Sprawa C-489/18: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 15 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapest Körményi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság — Węgry) — Farmland Kft./Földművelésügyi Miniszter (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 53 §2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Rolnictwo — Systemy wsparcia bezpośredniego — System płatności jednolitych — Wniosek o jednolitą płatność obszarową — Kryteria — Uprawniony użytkownik gruntu rolnego) .	5
2019/C 172/06	Sprawa C-689/18: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 7 marca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Patron — Grecja) — XT/Elliniko Dimosio (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Podatki wewnętrzne — Zakaz dyskryminującego opodatkowania — Podatek od towarów luksusowych — Pojazdy samochodowe — Zwolnienie z podatku w zależności od daty pierwszego dopuszczenia do ruchu w państwie członkowskim opodatkowania — Brak uwzględnienia daty pierwszego dopuszczenia do ruchu w innym państwie członkowskim).....	5
2019/C 172/07	sprawa C-8/19 PPU: Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad — Bułgaria) — postępowanie karne przeciwko RH (Odesłanie prejudycjalne — Pilny tryb prejudycjalny — Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych — Dyrektywa (UE) 2016/343 — Artykuł 4 — Publiczne wypowiedzi o winie — Postanowienie o tymczasowym aresztowaniu — Środki odwoławcze — Procedura kontroli zgodności z prawem tego postanowienia — Poszanowanie domniemania niewinności — Artykuł 267 TFUE — Artykuł 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo do bycia wysłuchanym w rozsądnym terminie — Uregulowanie krajowe ograniczające możliwość skierowania przez sądy krajowe do Trybunału wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym lub nakładające na nie obowiązek wydania orzeczenia bez oczekiwania na odpowiedź na ten wniosek — Sankcje dyscyplinarne w wypadku nieprzestrzegania tego uregulowania).....	6
2019/C 172/08	Sprawa C-755/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 26 listopada 2018 r. w sprawie T-458/17, Shindler i in./Rada, wniesione w dniu 30 listopada 2018 r. przez Harry'ego Shindlera i in.	7
2019/C 172/09	Sprawa C-88/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Zărnești (Rumunia) w dniu 7 lutego 2019 r. — Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor”/TM, UN, Asociația DMPA	7
2019/C 172/10	Sprawa C-96/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Austria) w dniu 8 lutego 2019 r. — VO/Bezirkshauptmannschaft Tulln	8
2019/C 172/11	Sprawa C-101/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 11 lutego 2019 r. — Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland	9
2019/C 172/12	Sprawa C-102/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 11 lutego 2019 r. — Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland	10
2019/C 172/13	Sprawa C-108/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 11 lutego 2019 r. — Krakvet sp. z o.o. sp.k./Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți.....	10
2019/C 172/14	Sprawa C-112/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Aachen (Niemcy) w dniu 12 lutego 2019 r. — Marvin M./Kreis Heinsberg	11

2019/C 172/15	Sprawa C-118/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg (Austria) w dniu 15 lutego 2019 r. — ZS/PVA Landesstelle Salzburg.	12
2019/C 172/16	Sprawa C-134/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 10 grudnia 2018 r. w sprawie T-552/15, Bank Refah Kargaran/Rada, wniesione w dniu 18 lutego 2019 r. przez Bank Refah Kargaran.	12
2019/C 172/17	Sprawa C-135/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 20 lutego 2019 r. — Pensionsversicherungsanstalt/CW.	14
2019/C 172/18	Sprawa C-157/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-409/16, Makhlouf/Rada, wniesione w dniu 21 lutego 2019 r. przez Ehaba Makhloufa.	15
2019/C 172/19	Sprawa C-158/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-416/16, Othman/Rada, wniesione w dniu 21 lutego 2019 r. przez Razana Othmana.	16
2019/C 172/20	Sprawa C-159/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-411/16, Othman/Rada, wniesione w dniu 21 lutego 2019 r. przez Syriatel Mobile Telecom.	17
2019/C 172/21	Sprawa C-182/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 26 lutego 2019 r. — Pfizer Consumer Healthcare Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.	18
2019/C 172/22	Sprawa C-208/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz (Austria) w dniu 4 marca 2019 r. — NK/MS i AS.	19
2019/C 172/23	Sprawa C-217/19: Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2019 r. — Komisja Europejska/Republika Finlandii.	20
2019/C 172/24	Sprawa C-231/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 15 marca 2019 r. — Blackrock Investment Management (UK) Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.	21
2019/C 172/25	Sprawa C-235/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 18 marca 2019 r. — United Biscuits (Pensions Trustees) Limited, United Biscuits Pension Investments Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.	22
2019/C 172/26	Sprawa C-239/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 20 marca 2019 r. — Eli Lilly and Company/Genentech Inc. .	22
2019/C 172/27	Sprawa C-510/17: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Bratislava — Słowacja) — ML.	23
2019/C 172/28	Sprawa C-564/17: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 lutego 2019 r. — Komisja Europejska/Królestwo Belgii, wspierane przez: Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Irlandię, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Republikę Włoską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Węgry.	23

2019/C 172/29	Sprawa C-596/17: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé	24
2019/C 172/30	Sprawa C-657/17: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Hussein Mohamad Hussein, przy udziale: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl.....	24
2019/C 172/31	Sprawa C-277/18: Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 14 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa — Portugalia) — Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda/Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo	24
2019/C 172/32	Sprawa C-368/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Justice de paix du troisième canton de Charleroi — Belgia) — Frank Casteels/Ryanair DAC, uprzednio Ryanair Ltd	25
2019/C 172/33	Sprawa C-399/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Niderlandy) — Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV/Autoriteit Consument en Markt, przy udziale: Gas Transport Services BV.....	25
2019/C 172/34	Sprawa C-498/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — ZW/Deutsche Lufthansa AG	25
2019/C 172/35	Sprawa C-614/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 lutego 2019 r. — Komisja Europejska/Republika Słowacka	26
2019/C 172/36	Sprawa C-660/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 lutego 2019 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin — Niemcy) — Sundair GmbH/WV, XU, YT, ZS.....	26
2019/C 172/37	Sprawa C-701/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 31 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürnberg — Niemcy) — Geld-für-Flug GmbH/Ryanair DAC ...	26
2019/C 172/38	Sprawa C-750/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam — Niderlandy) — A, B/C.....	27
Sąd		
2019/C 172/39	Sprawy T-251/17 i T-252/17: Wyrok Sądu z dnia 28 marca 2019 r. — Robert Bosch/EUIPO (Simply. Connected.) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenia graficznych unijnych znaków towarowych Simply. Connected. — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Zakres badania przeprowadzanego przez izbę odwoławczą — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Artykuł 64 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 71 rozporządzenia 2017/1001)	28
2019/C 172/40	Sprawa T-480/17: Wyrok Sądu z dnia 26 marca 2019 r. — Grecja/Komisja (EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Wydatki poniesione przez Grecję — Jednorazowe i ryczałtowe korekty finansowe — Wzajemna zgodność — Kontrola podstawowych wymogów w zakresie zarządzania — Analiza ryzyka — Ocena szkody finansowej — Obowiązek uzasadnienia — Proporcjonalność)	29

2019/C 172/41	sprawa T-492/17: Wyrok Sądu z dnia 2 kwietnia 2019 r. — Fleig/ESDZ (Służba publiczna — Personel kontraktowy — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 47 lit. c) ppkt (i) WZIP — Rozwiązanie umowy za wypowiedzeniem — Podstawy wypowiedzenia — Utrata zaufania — Interes służby — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek staranności — Zasada dobrej administracji — Artykuły 30 i 41 karty praw podstawowych — Kwestia incydentalna — Publikacja w Internecie dokumentów dołączonych do akt postępowania przed Sądem — Artykuł 17 regulaminu pracowniczego)	29
2019/C 172/42	Sprawa T-562/17: Wyrok Sądu z dnia 28 marca 2019 r. — dm-drogerie markt/EUIPO — Albea Services (ALBÉA) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy ALBÉA — Wcześniejsza rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Słowny znak towarowy Balea — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)	30
2019/C 172/43	Sprawa T-611/17: Wyrok Sądu z dnia 29 marca 2019 r. — All Star/EUIPO — Carrefour Hypermarchés (Kształt podeszwy buta) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Trójwymiarowy unijny znak towarowy — Kształt podeszwy buta — Fakty notoryjne — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Artykuł 75 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 94 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001] — Charakter odróżniający uzyskany w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 3 i art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 7 ust. 3 i art. 59 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001) — Nieuwzględnienie wniosku o przeprowadzenie rozprawy przed izbą odwoławczą — Artykuł 77 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001)	31
2019/C 172/44	Sprawa T-779/17: Wyrok Sądu z dnia 4 kwietnia 2019 r. — United Wineries/EUIPO — Compañía de Vinos Miguel Martín (VIÑA ALARDE) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego VIÑA ALARDE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy „ALARDE” — Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Identyczność towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001)	32
2019/C 172/45	Sprawa T-804/17: Wyrok Sądu z dnia 4 kwietnia 2019 r. — Stada Arzneimittel/EUIPO (Przedstawienie dwóch przeciwległych łuków) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego przedstawiającego dwa przeciwległe łuki — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)	33
2019/C 172/46	Sprawa T-259/18: Wyrok Sądu z dnia 28 marca 2019 r. — Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg/EUIPO — EuroChem Agro (Unifoska) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Unifoska — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy NITROFOSKA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)	33
2019/C 172/47	Sprawa T-186/18: Postanowienie Sądu z dnia 25 marca 2019 r. — Abaco Energy i in./Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — System pomocy na rzecz energii odnawialnej — Wstępne postępowanie wyjaśniające — Decyzja stwierdzająca zgodność systemu pomocy z rynkiem wewnętrznym — Skarga wniesiona przez beneficjentów — Brak interesu prawnego — Niedopuszczalność)	34
2019/C 172/48	Sprawa T-190/18: Postanowienie Sądu z dnia 25 marca 2019 r. — Solwindet las Lomas/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — System pomocy na rzecz energii odnawialnych — Wstępne postępowanie wyjaśniające — Decyzja stwierdzająca zgodność systemu pomocy z rynkiem wewnętrznym — Skarga wniesiona przez beneficjenta — Brak interesu prawnego — Niedopuszczalność)	35

2019/C 172/49	Sprawa T-631/18: Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2019 r. — Herholz/EUIPO (#) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego # — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 — Żądanie zmiany decyzji — Oczywista niedopuszczalność).....	36
2019/C 172/50	Sprawa T-157/19: Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2019 r. — Şanlı/Rada	36
2019/C 172/51	Sprawa T-161/19: Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2019 r. — Deutsche Telekom/Parlament i Rada	37
2019/C 172/52	Sprawa T-162/19: Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2019 r. — Telefónica i Telefónica de España/Parlament i Rada	38
2019/C 172/53	Sprawa T-171/19: Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2019 r. — Hebberecht/ESDZ.....	39
2019/C 172/54	Sprawa T-173/19: Skarga wniesiona w dniu 22 marca 2019 r. — AV i AW/Parlament.....	40
2019/C 172/55	Sprawa T-176/19: Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2019 r. — 3V Sigma/ECHA	41
2019/C 172/56	Sprawa T-182/19: Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2019 r. — Puma/EUIPO (SOFTFOAM)	42
2019/C 172/57	Sprawa T-184/19: Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2019 r. — Aurea Biolabs/EUIPO — Avizel (AUREA BIOLABS)	43
2019/C 172/58	Sprawa T-185/19: Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2019 r. — Public.Resource.Org, Inc. i Right to Know CLG/Komisja.....	44
2019/C 172/59	Sprawa T-187/19: Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2019 r. — Glaxo Group/EUIPO (znak towarowy przedstawiający kolor fioletowy).....	45
2019/C 172/60	Sprawa T-188/19: Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2019 r. — Zjednoczone Królestwo/Komisja	46

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII
EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2019/C 172/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 164 z 13.5.2019

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 155 z 6.5.2019

Dz.U. C 148 z 29.4.2019

Dz.U. C 139 z 15.4.2019

Dz.U. C 131 z 8.4.2019

Dz.U. C 122 z 1.4.2019

Dz.U. C 112 z 25.3.2019

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SĄD

Skład wielkiej izby

(2019/C 172/02)

W dniu 10 kwietnia 2019 r. Sąd podjął decyzję, że w okresie od 26 września 2019 r. do 31 sierpnia 2022 r., stosownie do art. 15 § 2 regulaminu postępowania, w skład wielkiej izby wchodzić będzie następujących piętnastu sędziów: prezes Sądu, wiceprezes, dwóch prezesów izb wyznaczanych kolejno, sędziowie trzysobowego składu orzekającego wyznaczonego pierwotnie do rozpoznania sprawy oraz dwóch sędziów, którzy uzupełnialiby trzysobowy skład orzekający, gdyby sprawa została przydzielona do rozpoznania w składzie pięciu sędziów, a także sześciu sędziów wyznaczanych kolejno spośród sędziów Sądu, z wyjątkiem prezesów izb, na zmianę według porządku określonego w art. 8 regulaminu postępowania i porządku odwrotnego.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 14 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Włochy) — Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus/Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo

(Sprawa C-54/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne — Procedury odwoławcze — Dyrektywa 89/665/EWG — Artykuły 1 i 2c — Odwołania od decyzji o dopuszczeniu lub wykluczeniu oferenta — Termin do wniesienia środka zaskarżenia — Termin zawity 30 dni — Przepisy krajowe wyłączające możliwość podniesienia zarzutu niezgodności z prawem decyzji dopuszczającej w ramach środka zaskarżenia aktów późniejszych — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 — Prawo do skutecznej ochrony sądowej)

(2019/C 172/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus*Strona pozwana:* Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo*Przy udziale:* Ati Cilte Soc. coop. soc., Coesa Pinerolo Soc. coop. soc. arl, La Dua Valadda Soc. coop. soc., Consorzio di Cooperative Sociali il Deltaplano Soc. coop. soc., La Fonte Soc. coop. soc. Onlus, Società Italiana degli Avvocati Amministrativisti (SIAA), Associazione Amministrativisti.it, Camera degli Avvocati Amministrativisti**Sentencja**

- 1) Wykładni dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2014/23/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014 r., a w szczególności jej art. 1 i 2c w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują, że środki odwoławcze od decyzji instytucji zamawiających w przedmiocie dopuszczenia lub wykluczenia z udziału w procedurach udzielania zamówień publicznych należy wnosić — pod rygorem upływu terminu zawitego — w terminie 30 dni od dnia przekazania tych decyzji zainteresowanym stronom, pod warunkiem że przekazane w ten sposób decyzje zawierają streszczenie ich istotnych podstaw, gwarantujące, że strony wiedziały lub mogły wiedzieć o zarzucanym przez nie nienaruszeniu prawa Unii.

- 2) Wykładni dyrektywy 89/665, zmienionej dyrektywą 2014/23, a w szczególności jej art. 1 i 2c w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują, że brak wniesienia środka odwoławczego od decyzji instytucji zamawiających w przedmiocie dopuszczenia oferentów do udziału w procedurach udzielenia zamówienia publicznego w terminie zawitym 30 dni od przekazania tych decyzji zainteresowanym stronom wyłącza możliwość podniesienia zarzutu niezgodności z prawem przywołanych decyzji w ramach środka odwoławczego wniesionego przeciwko aktom późniejszym, w szczególności przeciwko decyzjom o udzieleniu zamówienia publicznego, z zastrzeżeniem, że tego rodzaju termin zawity może obowiązywać zainteresowane strony wyłącznie wówczas, gdy strony te wiedziały lub mogły wiedzieć w wyniku przekazania rzeczony decyzji o zarzucanej przez nie niezgodności z prawem.

(¹) Dz.U. C 142 z 23.04.2018.

Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 31 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel — Portugalia) — Prosa — Produtos e Serviços Agrícolas/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-373/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Dyrektywa 69/335/EWG — Artykuły 4 i 7 — Utworzenie spółki kapitałowej — Oplata skarbowa obowiązująca w dniu 1 lipca 1984 r. — Zniesienie tej opłaty skarbowej i ponowne jej wprowadzenie)

(2019/C 172/04)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Prosa — Produtos e Serviços Agrícolas

Strona przeciwna: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, zmienionej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r., należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, na mocy których państwo członkowskie ponownie wprowadziło opłatę skarbową z tytułu objętych pierwszym z tych przepisów czynności utworzenia spółki kapitałowej, które podlegały takiej opłacie w dniu 1 lipca 1984 r., ale które zostały następnie z niej zwolnione.

(¹) Dz.U. C 294 z 20.8.2018.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 15 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Węgry) — Farmland Kft./Földművelésügyi Miniszter

(Sprawa C-489/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 53 §2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Rolnictwo — Systemy wsparcia bezpośredniego — System płatności jednolitych — Wniosek o jednolitą płatność obszarową — Kryteria — Uprawniony użytkownik gruntu rolnego)

(2019/C 172/05)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Farmland Kft.

Druga strona postępowania: Földművelésügyi Miniszter

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (sąd administracyjny i pracy dla okręgu Budapeszt, Węgry) postanowieniem z dnia 17 lipca 2018 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 381 z 22.10.2018.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 7 marca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Patron — Grecja) — XI/Elliniko Dimosio

(Sprawa C-689/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Podatki wewnętrzne — Zakaz dyskryminującego opodatkowania — Podatek od towarów luksusowych — Pojazdy samochodowe — Zwolnienie z podatku w zależności od daty pierwszego dopuszczenia do ruchu w państwie członkowskim opodatkowania — Brak uwzględnienia daty pierwszego dopuszczenia do ruchu w innym państwie członkowskim)

(2019/C 172/06)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Dioikitiko Protodikeio Patron

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XT

Strona pozwana: Elliniko Dimosio

Sentencja

Artykuł 110 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, jak to będące przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z którym właściciel lub posiadacz pojazdu do użytku prywatnego o dużej pojemności silnika, starszego niż dziesięciolecie, licząc od roku, w którym został on po raz pierwszy dopuszczany do ruchu w tym państwie członkowskim jest zwolniony z podatku od towarów luksusowych, bez uwzględnienia ewentualnego wcześniejszego dopuszczania do ruchu w innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 25 z 21.1.2019.

Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad — Bułgaria) — postępowanie karne przeciwko RH

(sprawa C-8/19 PPU) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Pilny tryb prejudycjalny — Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych — Dyrektywa (UE) 2016/343 — Artykuł 4 — Publiczne wypowiedzi o winie — Postanowienie o tymczasowym aresztowaniu — Środki odwoławcze — Procedura kontroli zgodności z prawem tego postanowienia — Poszanowanie domniemania niewinności — Artykuł 267 TFUE — Artykuł 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo do bycia wysłuchanym w rozsądnym terminie — Uregulowanie krajowe ograniczające możliwość skierowania przez sądy krajowe do Trybunału wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym lub nakładające na nie obowiązek wydania orzeczenia bez oczekiwania na odpowiedź na ten wniosek — Sankcje dyscyplinarne w wypadku nieprzestrzegania tego uregulowania)

(2019/C 172/07)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strona w postępowaniu karnym

RH

Sentencja

- 1) Artykuł 267 TFUE i art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu interpretowanemu w orzecznictwie w taki sposób, że skutkuje ono obowiązkiem orzeczenia przez sąd krajowy w przedmiocie zgodności z prawem postanowienia o tymczasowym aresztowaniu bez możliwości skierowania do Trybunału wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym lub oczekiwania na jego odpowiedź.

- 2) Artykuł 4 i 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym w związku z motywem 16 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że wymogi wynikające z domniemania niewinności nie stoją na przeszkodzie — gdy właściwy sąd bada uzasadnione podejrzenie, że podejrzany lub oskarżony popełnił zarzucane mu przestępstwo, aby orzec w przedmiocie zgodności z prawem postanowienia o tymczasowym aresztowaniu — wyważeniu przez ten sąd przedstawionych mu dowodów obciążających i odciążających ani uzasadnieniu przez niego orzeczenia nie tylko poprzez wskazanie ustalonych okoliczności, lecz także poprzez rozstrzygnięcie w przedmiocie zarzutów obrońcy danej osoby, pod warunkiem że w orzeczeniu tym nie przedstawiono aresztowanej osoby jako winnej.

(¹) Dz.U. C 93 z 11.3.2019.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 26 listopada 2018 r. w sprawie T-458/17, Shindler i in./Rada, wniesione w dniu 30 listopada 2018 r. przez Harry'ego Shindlera i in.

(Sprawa C-755/18 P)

(2019/C 172/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Harry Shindler i in. (przedstawiciel: adwokat J. Fouchet)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Postanowieniem z dnia 19 marca 2019 r. Trybunał (czwarta izba) w części odrzucił, a w pozostałym zakresie oddalił to odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Zărnești (Rumunia) w dniu 7 lutego 2019 r. — Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor”/TM, UN, Asociația DMPA

(Sprawa C-88/19)

(2019/C 172/09)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Zărnești

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca zażalenie: Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor”

Strona przeciwna: TM, UN, Asociația DMPA

Pytania prejudycjalne

Czy art. 16 dyrektywy 92/43/EWG ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wymaga on od państw członkowskich ustanowienia odstępstw od art. 12, 13, 14 i art. 15 lit. a) i b) również w przypadkach, gdy zwierzęta należące do zagrożonych gatunków opuszczają siedlisko przyrodnicze i znajdują się w jego bezpośrednim sąsiedztwie lub całkowicie poza nim?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. 1992, L 206, s. 7).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht
Niederösterreich (Austria) w dniu 8 lutego 2019 r. — VO/Bezirkshauptmannschaft Tulln**

(Sprawa C-96/19)

(2019/C 172/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VO.

Organ, którego działania dotyczy skarga: Bezirkshauptmannschaft Tulln

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (UE) nr 165/2014 ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 34 ust. 3 zdanie ostatnie i art. 36 ust. 2, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które na kierowców pojazdów samochodowych wyposażonych w tachograf cyfrowy w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 165/2014, w wypadku braku zaznaczenia poszczególnych dni roboczych na karcie kierowcy [art. 2 ust. 2 lit. f) rozporządzenia], w odniesieniu do których nie przewozi się również wykresówek, nakłada obowiązek — jeśli chodzi o te dni — przewozu ze sobą wystawianych przez pracodawcę potwierżeń, które muszą spełniać minimalne wymogi formularza sporządzonego przez Komisję zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2006/22/WE ⁽²⁾ oraz wydania ich podczas kontroli?

2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie I:

Czy formularz określony przez Komisję w decyzji 2009/959/UE ⁽³⁾ jest nieważny w całości lub w części?

-
- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie tachografów stosowanych w transporcie drogowym i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego (Dz.U. 2014, L 60, s. 1).
- (²) Dyrektywa 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylająca dyrektywę Rady 88/599/EWG (Dz.U. 2006, L 102, s. 35)
- (³) Decyzja Komisji 2009/959/UE z dnia 14 grudnia 2009 r. zmieniająca decyzję 2007/230/WE w sprawie formularza dotyczącego przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym, (Dz.U. 2009, L 330, s. 80)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy)
w dniu 11 lutego 2019 r. — Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co.
KG/Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-101/19)

(2019/C 172/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 69 dyrektywy 2001/83/WE ⁽¹⁾ w sposób wyczerpujący reguluje dopuszczalną treść ulotki dołączonej do opakowania produktów leczniczych wymienionych w art. 14 ust. 1, czy też może ona zawierać inne informacje w rozumieniu art. 62 dyrektywy 2001/83/WE?
- 2) Czy dane szczegółowe dotyczące dawkowania produktów leczniczych wymienionych w art. 14 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE mogą stanowić informacje użyteczne dla pacjentów w rozumieniu art. 62 dyrektywy 2001/83/WE?

(¹) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001, L 311, s. 67), zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/26/UE z dnia 25 października 2012 r. (Dz.U. 2012, L 299, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy)
w dniu 11 lutego 2019 r. — Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co.
KG/Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-102/19)

(2019/C 172/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 69 dyrektywy 2001/83/WE ⁽¹⁾ w sposób wyczerpujący reguluje dopuszczalną treść ulotki dołączonej do opakowania produktów leczniczych wymienionych w art. 14 ust. 1, czy też może ona zawierać inne informacje w rozumieniu art. 62 dyrektywy 2001/83/WE?
- 2) Czy dane szczegółowe dotyczące dawkowania produktów leczniczych wymienionych w art. 14 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE mogą stanowić informacje użyteczne dla pacjentów w rozumieniu art. 62 dyrektywy 2001/83/WE?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001, L 311, s. 67), zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/26/UE z dnia 25 października 2012 r. (Dz.U. 2012, L 299, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia)
w dniu 11 lutego 2019 r. — Krakvet sp. z o.o. sp.k./Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București,
Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți**

(Sprawa C-108/19)

(2019/C 172/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Krakvet sp. z o.o. sp.k.

Druga strona postępowania apelacyjnego: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Pytanie prejudycjalne

Czy w ramach sprzedaży towarów za pośrednictwem sklepu internetowego art. 33 dyrektywy 2006/112 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie ma on zastosowania w przypadku, gdy klient bezpośrednio zawiera umowę na usługę transportu towarów z państwa członkowskiego dostawcy do własnego państwa członkowskiego zgodnie z opcjami wysyłki oferowanymi przez dostawcę, zważywszy, że transport nie jest realizowany na rzecz dostawcy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Aachen (Niemcy) w dniu 12 lutego 2019 r. — Marvin M./Kreis Heinsberg

(Sprawa C-112/19)

(2019/C 172/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Aachen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marvin M.

Strona pozwana: Kreis Heinsberg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że dokument prawa jazdy, wraz z udokumentowanym w nim uprawnieniem do kierowania pojazdami, bezwzględnie podlega uznaniu przez państwa członkowskie także wtedy, gdy wydanie takiego dokumentu opiera się na wymianie dokumentu prawa jazdy, o której mowa w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2006/126/WE?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy państwo członkowskie może odmówić uznania wymienionego dokumentu prawa jazdy zgodnie z art. 11 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2006/126/WE, jeżeli wymiana przez państwo wystawiające nastąpiła w czasie, gdy państwo członkowskie, od którego pochodzi materialne uprawnienie do prowadzenia pojazdów, uprawnienie to już odebrało?

- 3) W przypadku przeczącej odpowiedzi na pytanie pierwsze i istnienia obowiązku uznania: czy państwo członkowskie może odmówić uznania wymienionego dokumentu prawa jazdy w każdym wypadku wtedy, gdy państwo członkowskie, w obszarze jurysdykcji którego ujawniło się zagadnienie uznania dokumentu prawa jazdy, może ustalić na podstawie „niepodważalnych informacji”, że w czasie wymiany prawa jazdy nie istniało już materialne uprawnienie do kierowania pojazdami?

(¹) Dz.U. 2006, L 403, s. 18.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg (Austria) w dniu 15 lutego 2019 r. — ZS/PVA Landesstelle Salzburg

(Sprawa C-118/19)

(2019/C 172/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Salzburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ZS

Strona przeciwna: PVA Landesstelle Salzburg

Postanowieniem Prezesa Trybunału z dnia 22 marca 2019 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 10 grudnia 2018 r. w sprawie T-552/15, Bank Refah Kargaran/Rada, wniesione w dniu 18 lutego 2019 r. przez Bank Refah Kargaran

(Sprawa C-134/19 P)

(2019/C 172/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bank Refah Kargaran (przedstawiciel: J.M. Thouvenin, avocat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- częściowe uchylenie wyroku wydanego w dniu 10 grudnia 2018 r. przez drugą izbę Sądu Unii Europejskiej w sprawie T-552/15;
- tytułem głównym uwzględnienie żądań, które wnoszący odwołanie przedstawił przed Sądem Unii Europejskiej, mianowicie przyznanie odszkodowania i zadośćuczynienia za szkodę materialną w wysokości 68 651 319 EUR i za krzywdę w wysokości 52 547 415 EUR;
- posiłkowo, odesłanie sprawy do Sądu;
- w obu przypadkach obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami poniesionymi w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania strona je wnosząca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa

Sąd naruszył prawo poprzez przyjęcie, że niewystarczające uzasadnienie decyzji, której nieważność stwierdzono, nie jest wystarczająco istotnym naruszeniem normy prawnej Unii Europejskiej.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa

Sąd naruszył prawo, orzekając, że okoliczność, iż dana strona skarżąca będąca ofiarą niezgodnej z prawem sankcji przyjętej przez Radę Unii Europejskiej wniosła skargę i doprowadziła do uchylenia sankcji, czyni bezcelowym możliwość powoływania się na wystarczająco istotne naruszenie prawa do skutecznej ochrony sądowej.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa

Sąd naruszył prawo, oddalając zarzut uściślony przez wnoszącego odwołanie w replice bez sprawdzenia, jak wymaga tego orzecznictwo, czy rozwinięcie tego zarzutu w replice wynika ze zwykłej ewolucji debaty zainicjowanej złożeniem skargi w ramach postępowania spornego.

4. Zarzuty czwarty i piąty dotyczące naruszenia prawa

Sąd naruszył prawo, błędnie interpretując wyrok wydany w sprawie T-24/11 ⁽¹⁾ i uznając, że ustalenie, iż Rada naruszyła obowiązek poinformowania skarżącego o zarzucanych mu okolicznościach związanych z powołanym powodem wprowadzenia środków w postaci zamrożenia środków finansowych, nie dowodzi istnienia wystarczająco istotnego naruszenia prawa Unii Europejskiej pociągającego za sobą odpowiedzialność Unii.

5. Zarzut szósty dotyczący przeinaczenia treści skargi

Sąd przeinaczył treść skargi, uznając w celu stwierdzenia niedopuszczalności argumentu wnoszącego odwołanie, że wnoszący odwołanie nie powołał się na etapie skargi na podnoszoną niezgodność z prawem wynikającą z braku zgodności powodu umieszczenia jego nazwy w wykazach osób objętych środkami ograniczającymi z kryterium stosowanym przez Radę.

6. Zarzut siódmy dotyczący przeinaczenia treści skargi

Sąd przeinaczył treść skargi, sprowadzając podniesione przez wnoszącego odwołanie zarzuty dotyczące niezgodności z prawem jedynie do naruszenia obowiązku uzasadnienia.

(¹) Wyrok z dnia 6 września 2013 r., Bank Refah Kargaran/Rada (T-24/11, EU:T:2013:403).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 20 lutego 2019 r. — Pensionsversicherungsanstalt/CW

(Sprawa C-135/19)

(2019/C 172/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Pensionsversicherungsanstalt

Druga strona postępowania rewizyjnego: CW

Pytania prejudycjalne

1) Czy na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (¹) austriacki zasiłek rehabilitacyjny należy kwalifikować

— jako świadczenie z tytułu choroby zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia, czy

— jako świadczenie z tytułu inwalidztwa zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) rozporządzenia, czy

— jako świadczenie dla bezrobotnych zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. h) rozporządzenia?

- 2) Czy rozporządzenie nr 883/2004 należy w świetle prawa pierwotnego interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie jako dawne państwo miejsca zamieszkania i zatrudnienia jest zobowiązane do wypłaty świadczeń takich jak austriacki zasiłek rehabilitacyjny na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, jeżeli osoba ta większość okresów ubezpieczenia z tytułu choroby oraz emerytury i renty ukończyła jako pracownik najemny w tym innym państwie członkowskim (co nastąpiło po przeniesieniu tam przed laty miejsca zamieszkania) i od tej pory nie pobierała żadnych świadczeń z ubezpieczenia zdrowotnego i emerytalno-rentowego w byłym państwie miejsca zamieszkania i zatrudnienia?

(¹) Dz.U. 2004, L 166, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-409/16, Makhlouf/Rada, wniesione w dniu 21 lutego 2019 r. przez Ehaba Makhloufa

(Sprawa C-157/19 P)

(2019/C 172/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ehab Makhlouf (przedstawiciel: E. Ruchat, adwokat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie odwołania strony skarżącej za dopuszczalne i zasadne;
- w konsekwencji — stwierdzenie nieważności zaskarżonego wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-409/16, Ehab Makhlouf/Rada Unii Europejskiej;
- oraz w drodze nowego rozstrzygnięcia:
 - stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. (¹) i wydanych w jej następstwie aktów wykonawczych w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącego odwołanie;
 - obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty:

Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa polegającego na tym, że Sąd nie uwzględnił prawa wnoszącego odwołanie do bycia wysłuchanym przed przyjęciem nowych środków ograniczających, przyznanego na mocy art. 41 Karty praw podstawowych.

Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa, przeinaczenia okoliczności faktycznych w ten sposób, że Sąd pominął artykuły prasowe przedstawione przez wnoszącego odwołanie na poparcie jego skargi o stwierdzenie nieważności w celu wykazania, że nie wspierał on reżimu syryjskiego.

Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa w ten sposób, że Sąd nie orzekł niezgodności z prawem przepisów 27 i 28 decyzji 2013/255/WPZiB^(?), zgodnie z którymi przynależność do rodziny Al-Assad lub do rodziny Makhoul stanowi autonomiczne kryterium uzasadniające nałożenie sankcji, jednocześnie przenosząc ciężar dowodu.

(¹) Decyzja Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 125).

(²) Decyzja 2013/255/WPZiB dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2013, L 147, s. 14).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-416/16, Othman/Rada, wniesione w dniu 21 lutego 2019 r. przez Razana Othmana

(Sprawa C-158/19 P)

(2019/C 172/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Razan Othman (przedstawiciel: E. Ruchat, adwokat)

Druża strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie odwołania wnoszącego odwołanie za dopuszczalne i zasadne;
 - w konsekwencji — stwierdzenie nieważności zaskarżonego wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-416/16, Razan Othman/Rada Unii Europejskiej;
- oraz w drodze nowego rozstrzygnięcia:
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. (¹) i wydanych w jej następstwie aktów wykonawczych w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącego odwołanie;
 - obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty:

Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa polegającego na tym, że Sąd nie uwzględnił prawa wnoszącego odwołanie do bycia wysłuchanym przed przyjęciem nowych środków ograniczających, przyznanego na mocy art. 41 Karty praw podstawowych.

Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa, przeinaczenia okoliczności faktycznych w ten sposób, że Sąd pominął artykuły prasowe przedstawione przez wnoszącego odwołanie na poparcie jego skargi o stwierdzenie nieważności w celu wykazania, że nie wspierał on reżimu syryjskiego.

Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa w ten sposób, że Sąd nie orzekł niezgodności z prawem przepisów 27 i 28 decyzji 2013/255/WPZiB^(?), zgodnie z którymi przynależność do rodziny Al-Assad lub do rodziny Makhoul stanowi autonomiczne kryterium uzasadniające nałożenie sankcji, jednocześnie przenosząc ciężar dowodu.

(¹) Decyzja Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 125).

(²) Decyzja 2013/255/WPZiB dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2013, L 147, s. 14).

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-411/16,
Othman/Rada, wniesione w dniu 21 lutego 2019 r. przez Syriatel Mobile Telecom**

(Sprawa C-159/19 P)

(2019/C 172/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (przedstawiciel: E. Ruchat, adwokat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącej odwołanie

- uznanie odwołania wnoszącej odwołanie za dopuszczalne i zasadne;
- w konsekwencji — stwierdzenie nieważności zaskarżonego wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-411/16, Syriatel Mobile Telecom/Rada Unii Europejskiej;
oraz w drodze nowego rozstrzygnięcia:
 - stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. (¹) i wydanych w jej następstwie aktów wykonawczych w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącej odwołanie;
 - obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty:

Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa polegającego na tym, że Sąd nie uwzględnił prawa wnoszącej odwołanie do bycia wysłuchanym przed przyjęciem nowych środków ograniczających, przyznanego na mocy art. 41 Karty praw podstawowych.

Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa, przeinaczenia okoliczności faktycznych w ten sposób, że Sąd pominął artykuły prasowe przedstawione przez wnoszącą odwołanie na poparcie jej skargi o stwierdzenie nieważności w celu wykazania, że nie wspierała ona reżimu syryjskiego.

Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa w ten sposób, że Sąd nie orzekł niezgodności z prawem przepisów 27 i 28 decyzji 2013/255/WPZiB⁽²⁾, zgodnie z którymi przynależność do rodziny Al-Assad lub do rodziny Makhoul stanowi autonomiczne kryterium uzasadniające nałożenie sankcji, jednocześnie przenosząc ciężar dowodu.

(¹) Decyzja Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 125).

(²) Decyzja 2013/255/WPZiB dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2013, L 147, s. 14).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber)
(Zjednoczone Królestwo) w dniu 26 lutego 2019 r. — Pfizer Consumer Healthcare Ltd/Commissioners for
Her Majesty's Revenue and Customs**

(Sprawa C-182/19)

(2019/C 172/21)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pfizer Consumer Healthcare Ltd

Strona przeciwna: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

Czy rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 2016/1140⁽¹⁾ z dnia 8 lipca 2016 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej jest nieważne w zakresie, w jakim dokonuje klasyfikacji do kodu CN 3824, a konkretnie 38249096, produktów, które:

- (i) składają się z materiału podobnego do bandaży, zawierającego „ogniwa ciepłe”, w tym substancje chemiczne,
- (ii) działają w sposób podobny do kataplazmu, zapewniając jednak dodatkowe korzyści,
- (iii) poprzez egzotermiczną reakcję chemiczną łagodzą ból, zmniejszają sztywność i wspomagają gojenie się tkanek (co zostało potwierdzone w wielu badaniach klinicznych),

- (iv) są pakowane w formy lub w opakowania do sprzedaży detalicznej oraz
- (v) są wyraźnie przedstawiane i wprowadzane do obrotu jako przeznaczone do celów medycznych i wywołujące skutki określone w ppkt (iii) powyżej,

na podstawie substancji chemicznych, które nadają im ich zasadniczy charakter, a nie w pozycji 3005 [na podstawie brzmienia odpowiednich pozycji, sekcji lub uwag do działów oraz not wyjaśniających zgodnie z ogólną regułą interpretacji 1, na podstawie ogólnej reguły interpretacji 3(a), wymagającej klasyfikacji zgodnie z najbardziej szczegółowym opisem, lub na innej podstawie]?

(¹) Dz.U. 2016, L 189, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht für Zivilrechtssachen
Graz (Austria) w dniu 4 marca 2019 r. — NK/MS i AS.**

(Sprawa C-208/19)

(2019/C 172/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NK

Strona pozwana: MS, AS

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy umowa między architektem a konsumentem, zgodnie z którą architekt zobowiązany jest (wyłącznie) do przygotowania projektu nowego domu jednorodzinnego, w tym sporządzenia planów, stanowi umowę „dotyczącą budowy nowych budynków” w rozumieniu art. 3 ust. 3 lit. f) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹)?

2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy umowa między architektem a konsumentem, zgodnie z którą architekt zobowiązany jest (wyłącznie) do przygotowania projektu nowego domu jednorodzinnego według wytycznych i życzeń swoich zleceniodawców i w związku z tym ma sporządzić plany, jest umową dostawy „towarów wyprodukowanych według specyfikacji konsumenta lub wyraźnie zindywidualizowanych” w rozumieniu art. 16 lit. c) oraz art. 2 pkt 3 i 4 dyrektywy 2011/83/UE?

(¹) Dz.U. 2011, L 304, s. 64.

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2019 r. — Komisja Europejska/Republika Finlandii

(Sprawa C-217/19)

(2019/C 172/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes, E. Ljung Rasmussen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że przyznając regularnie zezwolenia na wiosenne polowania na samce edredona zwyczajnego (*Somateria mollissima*) w prowincji Wysp Alandzkich od 2011 r., Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 7 ust. 4 i art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE (¹) z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa;
- obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Od 2011 r. rząd regionalny Wysp Alandzkich, autonomicznego regionu Finlandii, co roku ponownie zatwierdza „odstępstwa dotyczące wiosennych polowań” na samce edredona zwyczajnego z całkowitym kontyngentem 2000-3800 ptaków w okresie od dwóch do trzech tygodni w maju. Okres ten pokrywa się z okresem reprodukcji edredona zwyczajnego.

Artykuł 7 ust.4 dyrektywy 2009/147/WE zakazuje polowań w okresie reprodukcji.

Finlandia twierdzi, że wiosenne polowanie na edredony zwyczajne na Wyspach Alandzkich jest uzasadnione odstępstwem przewidzianym w art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2009/147/WE. Zgodnie z orzecnictwem Trybunału na państwach członkowskich spoczywa ciężar udowodnienia, że warunki określone w tym przepisie zostały spełnione.

Komisja uważa, że Finlandia, po pierwsze, nie wykazała, iż będący odstępstwem system stanowi „legalne wykorzystywanie” w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2009/147/WE. W szczególności Finlandia nie udowodniła w oparciu o rzetelne dowody naukowe, że zapewniono utrzymanie odnośnej populacji edredona zwyczajnego na zadowalającym poziomie.

Po drugie, Finlandia nie wykazała, że dozwolone wiosenne polowanie dotyczy jedynie wykorzystywania ptaków „w małych ilościach” zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2009/147/WE.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. 2010, L 20, s. 7)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 15 marca 2019 r. — Blackrock Investment Management (UK) Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-231/19)

(2019/C 172/24)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Blackrock Investment Management (UK) Limited

Druga strona postępowania apelacyjnego: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytanie prejudycjalne

Czy w sytuacji realizacji przez usługodawcę będącego osobą trzecią jednego świadczenia usług zarządzania w rozumieniu art. 135 ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady 2006/112/WE (¹) na rzecz zarządzającego funduszem, które to świadczenie jest wykorzystywane przez owego zarządzającego funduszem zarówno do zarządzania specjalnymi funduszami inwestycyjnymi („SFI”), jak i do zarządzania innymi funduszami, które nie są specjalnymi funduszami inwestycyjnymi („fundusze inne niż SFI”):

- a) takie jedno świadczenie podlega opodatkowaniu według jednolitej stawki podatku? Jeśli tak, to w jaki sposób należy ustalić ową jednolitą stawkę?; lub

- b) czy wynagrodzenie z tytułu takiego jednego świadczenia należy rozdzielić w oparciu o kryterium sposobu wykorzystania usług zarządzania (na przykład w drodze uwzględnienia kwoty środków zarządzanych odpowiednio w ramach SFI i funduszy innych niż SFI), tak aby część jednego świadczenia była traktowana jako zwolniona z podatku, a część jako podlegająca opodatkowaniu?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 18 marca 2019 r. — United Biscuits (Pensions Trustees) Limited, United Biscuits Pension Investments Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-235/19)

(2019/C 172/25)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: United Biscuits (Pensions Trustees) Limited, United Biscuits Pension Investments Limited

Druga strona postępowania apelacyjnego: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytanie prejudycjalne

Czy świadczenie usług zarządzania funduszami w rodzaju tych świadczonych na rzecz powierników przez a) ubezpieczycieli lub b) podmioty niebędące ubezpieczycielami stanowi „transakcję ubezpieczeniową” w rozumieniu art. 135 ust. 1 lit. a) dyrektywy VAT (¹) [dawniej art. 13 część B lit. a) szóstej dyrektywy]?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 20 marca 2019 r. — Eli Lilly and Company/Genentech Inc.

(Sprawa C-239/19)

(2019/C 172/26)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eli Lilly and Company

Strona pozwana: Genentech Inc.

Pytania prejudycjalne

Czy rozporządzenie nr 469/2009 ⁽¹⁾ wyklucza udzielenie dodatkowego świadectwa ochronnego właścicielowi patentu podstawowego w odniesieniu do produktu, który jest przedmiotem pozwolenia na dopuszczenie do obrotu posiadanego przez osobę trzecią, bez zgody tej osoby?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. 2009, L 152, s. 1).

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresny sąd Bratislava — Słowacja) — ML

(Sprawa C-510/17) ⁽¹⁾

(2019/C 172/27)

Język postępowania: słowacki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 374 z 6.11.2017.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 lutego 2019 r. — Komisja Europejska/Królestwo Belgii, wspierane przez: Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Irlandię, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Republikę Włoską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Węgry

(Sprawa C-564/17) ⁽¹⁾

(2019/C 172/28)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 13.11.2017.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

(Sprawa C-596/17) ⁽¹⁾

(2019/C 172/29)

Język postępowania: francuski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 437 z 18.12.2017.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Hussein Mohamad Hussein, przy udziale: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Sprawa C-657/17) ⁽¹⁾

(2019/C 172/30)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 12.2.2018.

Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 14 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa — Portugalia) — Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda/Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo

(Sprawa C-277/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/31)

Język postępowania: portugalski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 259 z 23.7.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Justice de paix du troisième canton de Charleroi — Belgia) — Frank Casteels/Ryanair DAC, uprzednio Ryanair Ltd

(Sprawa C-368/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/32)

Język postępowania: francuski

Prezes dziewiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 13.8.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Niderlandy) — Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV/Autoriteit Consument en Markt, przy udziale: Gas Transport Services BV

(Sprawa C-399/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/33)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 20.8.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — ZW/Deutsche Lufthansa AG

(Sprawa C-498/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/34)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 5.11.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 lutego 2019 r. — Komisja Europejska/Republika Słowacka**(Sprawa C-614/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 172/35)

Język postępowania: słowacki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 445 z 10.12.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 lutego 2019 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin — Niemcy) — Sundair GmbH/WV, XU, YT, ZS**(Sprawa C-660/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 172/36)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 21.1.2019.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 31 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürnberg — Niemcy) — Geld-für-Flug GmbH/Ryanair DAC**(Sprawa C-701/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 172/37)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 25.2.2019.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam — Niderlandy) — A, B/C**

(Sprawa C-750/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/38)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 11.3.2019.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 28 marca 2019 r. — Robert Bosch/EUIPO (Simply. Connected.)

(Sprawy T-251/17 i T-252/17) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenia graficznych unijnych znaków towarowych Simply. Connected. — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Zakres badania przeprowadzanego przez izbę odwoławczą — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Artykuł 64 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 71 rozporządzenia 2017/1001)

(2019/C 172/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Robert Bosch GmbH (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Völker i M. Pemsel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: V. Mensing i D. Hanf, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skargi na decyzje Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 marca 2017 r. (sprawa R 948/2016-5) i z dnia 10 marca 2017 r. (sprawa R 947/2016-5) dotyczące rejestracji oznaczeń graficznych Simply. Connected. jako unijnych znaków towarowych.

Sentencja

- 1) Sprawy T-251/17 i T-252/17 zostają połączone do celu wydania wyroku.
- 2) Skargi zostają oddalone.
- 3) Robert Bosch GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 19. 6. 2017.

Wyrok Sądu z dnia 26 marca 2019 r. — Grecja/Komisja(Sprawa T-480/17) ⁽¹⁾

(EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Wydatki poniesione przez Grecję — Jednorazowe i ryczałtowe korekty finansowe — Wzajemna zgodność — Kontrola podstawowych wymogów w zakresie zarządzania — Analiza ryzyka — Ocena szkody finansowej — Obowiązek uzasadnienia — Proporcjonalność)

(2019/C 172/40)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos i A. Vasilopoulou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i A. Sauka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1144 z dnia 26 czerwca 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2017, L 165, s. 37) w części, w której w następstwie dochodzenia o sygnaturze XC/2014/002/GR nakłada ona na Republikę Grecką jednorazowe i ryczałtowe korekty finansowe w łącznej wysokości 1 182 054,72 EUR z powodu niedociągnięć w stosowaniu zasady wzajemnej zgodności (EFRG i EFRROW).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 23.10.2017.

Wyrok Sądu z dnia 2 kwietnia 2019 r. — Fleig/ESDZ(sprawa T-492/17) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel kontraktowy — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 47 lit. c) ppkt (i) WZIP — Rozwiązanie umowy za wypowiedzeniem — Podstawy wypowiedzenia — Utrata zaufania — Interes służby — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek staranności — Zasada dobrej administracji — Artykuły 30 i 41 karty praw podstawowych — Kwestia incydentalna — Publikacja w Internecie dokumentów dołączonych do akt postępowania przed Sądem — Artykuł 17 regulaminu pracowniczego)

(2019/C 172/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Stephan Fleig (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: H. Tettenborn, avocat)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (przedstawiciel: S. Marquardt, pełnomocnik)

Przedmiot

Oparte na art. 270 TFUE żądanie zmierzające, po pierwsze, do stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 19 września 2016 r., na mocy której dyrektor dyrekcji ds. zasobów ludzkich ESDZ, działający w charakterze organu upoważnionego do zawierania umów o pracę, rozwiązał umowę o pracę skarżącego ze skutkiem od dnia 19 czerwca 2017 r., a po drugie, do uzyskania naprawienia szkody, jaką miał ponieść skarżący w następstwie tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Stephan Fleig zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 318 z 25.9.2017.

Wyrok Sądu z dnia 28 marca 2019 r. — dm-drogerie markt/EUIPO — Albea Services (ALBÉA)

(Sprawa T-562/17) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy ALBÉA — Wcześniejsza rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Słowny znak towarowy Balea — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2019/C 172/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci O. Bludovsky i C. Mellein)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Rajh i H. O'Neill, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Albea Services (Gennevilliers, Francja) (przedstawiciel: adwokat J.H. de Mitry)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 maja 2017 r. (sprawa R 1870/2016-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy dm-drogerie markt a Albea Services.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 25 maja 2017 r. (sprawa R 1870/2016-1).
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 338 z 9.10.2017.

Wyrok Sądu z dnia 29 marca 2019 r. — All Star/EUIPO — Carrefour Hypermarchés (Kształt podeszwy buta)

(Sprawa T-611/17) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Trójwymiarowy unijny znak towarowy — Kształt podeszwy buta — Fakty notoryjne — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Artykuł 75 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 94 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001] — Charakter odróżniający uzyskany w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 3 i art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 7 ust. 3 i art. 59 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001) — Nieuwzględnienie wniosku o przeprowadzenie rozprawy przed izbą odwoławczą — Artykuł 77 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001)

(2019/C 172/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: All Star CV (Beaverton, Oregon, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci R. Kunze i G. Würtenberger oraz S. Malynicz, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: V. Ruzek, pełnomocnik).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Carrefour Hypermarchés (Évry, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Verneret)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 czerwca 2017 r. (sprawa R 952/2014-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Carrefour Hypermarchés a All Star.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) All Star CV zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 374 z 6.11.2017.

Wyrok Sądu z dnia 4 kwietnia 2019 r. — United Wineries/EUIPO — Compañía de Vinos Miguel Martín (VIÑA ALARDE)

(Sprawa T-779/17) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego VIÑA ALARDE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy „ALARDE” — Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Identyczność towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001])

(2019/C 172/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: United Wineries, SA (Cenicero, Hiszpania) (przedstawiciel: J. Oria Sousa-Montes, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: S. Palmero Cabezas i J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Compañía de Vinos Miguel Martín, SL (Cigales, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 września 2017 r. (sprawa R 281/2017-5), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Compañía de Vinos Miguel Martín a United Wineries.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) United Wineries, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 42 z 5.2.2018.

Wyrok Sądu z dnia 4 kwietnia 2019 r. — Stada Arzneimittel/EUIPO (Przedstawienie dwóch przeciwległych łuków)

(Sprawa T-804/17) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego przedstawiającego dwa przeciwległe łuki — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2019/C 172/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.-C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: początkowo D. Hanf i D. Walicka, następnie D. Hanf i E. Markakis, pełnomocnicy).

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 września 2017 r. (sprawa R 1887/2016-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego przedstawiającego dwa przeciwległe łuki jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Stada Arzneimittel AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 5.2.2018.

Wyrok Sądu z dnia 28 marca 2019 r. — Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg/EUIPO — EuroChem Agro (Unifoska)

(Sprawa T-259/18) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Unifoska — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy NITROFOSKA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)

(2019/C 172/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg (Tarnobrzeg, Polska) (przedstawiciel: M. Kondrat, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: S. Palmero Cabezas i H. O'Neill, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: EuroChem Agro GmbH (Mannheim, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Schmidhuber i A. Haberer)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 lutego 2018 r. (sprawa R 1503/2017-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między EuroChem Agro a Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg sp. z o.o. zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 221 z 25.6.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 25 marca 2019 r. — Abaco Energy i in./Komisja

(Sprawa T-186/18) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — System pomocy na rzecz energii odnawialnej — Wstępne postępowanie wyjaśniające — Decyzja stwierdzająca zgodność systemu pomocy z rynkiem wewnętrznym — Skarga wniesiona przez beneficjentów — Brak interesu prawnego — Niedopuszczalność)

(2019/C 172/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Abaco Energy (Madryt, Hiszpania) i 1 659 innych skarżących, których nazwy są zawarte w załączniku do postanowienia, (przedstawiciele: początkowo adwokaci P. Holtrop, P. Kuypers i M. de Wit, następnie P. Holtrop)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche, P. Němečková i S. Noë, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2017) 7384 final z dnia 10 listopada 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.40348 (2015/NN) wdrożonej przez Królestwo Hiszpanii (Wsparcie na rzecz wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, kogeneracji i odpadów).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Postępowanie w przedmiocie przedstawionych przez Królestwo Hiszpanii i EDP España wniosków o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) Abaco Energy, SA i pozostali skarżący, których nazwy są zawarte w załączniku do postanowienia, zostają obciążeni własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską, z wyjątkiem kosztów związanych z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 4) Abaco Energy, SA i pozostali skarżący, których nazwy są zawarte w załączniku do postanowienia, Komisja, Królestwo Hiszpanii i EDP España pokrywają własne koszty związane z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 221 z 25.6.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 25 marca 2019 r. — Solwindet las Lomas/Komisja**(Sprawa T-190/18) (¹)****(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — System pomocy na rzecz energii odnawialnych — Wstępne postępowanie wyjaśniające — Decyzja stwierdzająca zgodność systemu pomocy z rynkiem wewnętrznym — Skarga wniesiona przez beneficjenta — Brak interesu prawnego — Niedopuszczalność)**

(2019/C 172/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Solwindet las Lomas, SL (Girona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat L. Sandberg-Mørch)

Strona pozwana: Komisja (przedstawiciele: T. Maxian Rusche, P. Němečková i S. Noë, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 10 listopada 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.40348 (2015/NN) wdrożonej przez Królestwo Hiszpanii (Wsparcie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, kogeneracji i odpadów).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Postępowanie w sprawie wniosków Królestwa Hiszpanii i EDP España o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) Solwindet las Lomas, SL pokrywa własne koszty i koszty poniesione przez Komisję Europejską, z wyjątkiem kosztów związanych z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 4) Solwindet las Lomas, Komisja, Królestwo Hiszpanii i EDP España pokrywają własne koszty związane z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 190 z 4.6.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2019 r. — Herholz/EUIPO (#)**(Sprawa T-631/18) ⁽¹⁾****(Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego # — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 — Żądanie zmiany decyzji — Oczywista niedopuszczalność)**

(2019/C 172/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Herholz Vertrieb GmbH & Co. KG (Ahaus, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat D. Sprenger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Sesma Merino i A. Söder, pełnomocnicy).

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 sierpnia 2018 r. (sprawa R 445/2018-2), dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego # jako unijnego znaku towarowego

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Herholz Vertrieb GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 445 z 10.12.2018.

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2019 r. — Şanlı/Rada**(Sprawa T-157/19)**

(2019/C 172/50)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Dalokay Şanlı (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat D. Gürses)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/24 z dnia 8 stycznia 2019 r. oraz decyzji Rady (WPZiB) 2019/25 z dnia 8 stycznia 2019 r.
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: utrzymanie PKK w wykazie organizacji terrorystycznych nie jest już uzasadnione, ponieważ PKK nie jest organizacją terrorystyczną.
2. Zarzut drugi: nazwisko skarżącego nie powinno znajdować się w rzeczonym wykazie, ponieważ nigdy nie został on skazany za czyn związany z prowadzeniem działalności terrorystycznej. Nie zostały mu również postawione takie zarzuty.
3. Zarzut trzeci: nie zostało udowodnione, jakoby skarżący prowadził działalność terrorystyczną, względnie mógł zostać powiązany z tego rodzaju działalnością. Twierdzenie, w myśl którego dokonywał on werbunku oraz brał udział w finansowaniu takiej organizacji, nie zostały poparte dowodami.
4. Zarzut czwarty: naruszone zostały prawa podstawowe skarżącego, mianowicie prawo do obrony i prawo do skutecznego środka prawnego, jako że nie miał on możliwości podjęcia obrony co do przypisywanych mu czynów.
5. Zarzut piąty: zaskarżone akty Rady zostały niedostatecznie uzasadnione, biorąc pod uwagę brak dostatecznych dowodów dla zastosowania sankcji.
6. Zarzut szósty: został naruszony art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, ponieważ Rada nie przedstawiła dokładnych informacji ani dokumentów wykazujących podjęcie decyzji przez właściwą władzę w rozumieniu przywołanego przepisu.

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2019 r. — Deutsche Telekom/Parlament i Rada

(Sprawa T-161/19)

(2019/C 172/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Telekom (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci F. González Díaz, B. Langeheine i J. Blanco Carol)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną;

— stwierdzenie nieważności art. 50 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 (¹);

— obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami zastępstwa procesowego i innymi kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieważności art. 50 zaskarżonego rozporządzenia ze względu na to, że art. 114 TFUE nie stanowi właściwej podstawy prawnej.
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności art. 50 zaskarżonego rozporządzenia z zasadą subsydiarności i braku jego uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodności art. 50 zaskarżonego rozporządzenia z zasadą proporcjonalności i braku jego uzasadnienia.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia w postępowaniu zastosowanym w celu przyjęcia art. 50 zaskarżonego rozporządzenia zasad lepszego stanowienia prawa.
5. Zarzut piąty dotyczący ograniczenia przez art. 50 zaskarżonego rozporządzenia podstawowego prawa własności i swobody prowadzenia działalności gospodarczej przysługujących skarżącej.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1211/2009 (Dz.Ź. 2018, L 321, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2019 r. — Telefónica i Telefónica de España/Parlament i Rada

(Sprawa T-162/19)

(2019/C 172/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Telefónica, SA (Madryt, Hiszpania) i Telefónica de España, SA (Madryt) (przedstawiciele: adwokaci F. González Díaz, B. Langeheine i J. Blanco Carol)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności art. 50 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 (¹);
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami zastępstwa procesowego i innymi kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów, które w istocie są takie same jak zarzuty podniesione na poparcie skargi w sprawie T-161/19, Deutsche Telekom/Parlament i Rada lub są do nich podobne.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1211/2009 (Dz.Ź. 2018, L 321, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2019 r. — Hebberecht/ESDZ

(Sprawa T-171/19)

(2019/C 172/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Chantal Hebberecht (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat K. Bocard)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga Ch. Hebberecht jest dopuszczalna i zasadna;
- uchylenie kary orzeczonej względem skarżącej;
- zasądzenie od Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 36 000 EUR tytułem zaległego wynagrodzenia i odsetek za zwłokę;
- zasądzenie od ESDZ zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 450 000 EUR tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za uszczerbek na zdrowiu, szkodę materialną i krzywdę;
- ewentualnie, zasądzenie od ESDZ zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 300 000 EUR tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za tę samą szkodę;
- ewentualnie, zasądzenie od ESDZ zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 1 500 000 EUR tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za tę samą szkodę;

- ewentualnie, zasądzenie od ESDZ zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 50 000 EUR tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za tę samą szkodę;
- obciążenie ESDZ kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że nie popełniła czynów zarzucanych jej w wyroku sądu pierwszej instancji w Hainaut (Belgia) z dnia 13 grudnia 2017 r., na które to czyny ESDZ powołuje się jako na czyny stanowiące szczególnie poważne naruszenie obowiązków spoczywających na urzędnikach, w szczególności na podstawie art. 12 regulaminu pracowniczego. Przywołuje również dyskryminacyjny charakter nałożonych na nią kar.

Skarga wniesiona w dniu 22 marca 2019 r. — AV i AW/Parlament

(Sprawa T-173/19)

(2019/C 172/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: AV i AW (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i S. Rodrigues)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi;

a w konsekwencji

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia, po pierwsze, art. 78 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1), a z drugiej strony, prawa do obrony. Skarżący podnoszą w tym względzie, że w niniejszym przypadku nie podano im do wiadomości żadnej decyzji administracyjnej zawierającej nakaz zwrotu przed wydaniem decyzji zaskarżonych decyzji dotyczącej zwrotu nadpłaconych kwot.
2. Zarzut drugi dotyczący braku ważnej podstawy prawnej, gdyż fakt, iż zaskarżone decyzje wpisywały się w dziedzinę postępowania dyscyplinarnego, nie pozwalał na ich wydanie na podstawie art. 85 regulaminu pracowniczego urzędników.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 85 regulaminu pracowniczego urzędników. Zdaniem skarżących, nawet gdyby zaskarżone decyzje można było wydać na podstawie art. 85 regulaminu pracowniczego urzędników, to byłyby one obciążone wadą niezgodności z prawem, gdyż przesłanki stosowania tego przepisu nie są w niniejszym przypadku spełnione.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i wynikającego z niej obowiązku wspomaganie, w szczególności dlatego, że pozwana nie uczyniła wysiłku sprawdzenia prawdziwości wykrytej przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) nieprawidłowości.
5. Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy przez Parlament, gdyż wydał on zaskarżone decyzje — jeśli je wyłącznie, to w decydującym stopniu — w celach innych niż te określone w art. 85 regulaminu pracowniczego urzędników, czyli z chęci ukarania skarżących w sposób inny niż w drodze kary dyscyplinarnej.

Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2019 r. — 3V Sigma/ECHA

(Sprawa T-176/19)

(2019/C 172/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: 3V Sigma SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: C. Bryanti S. Hainsworth, Solicitors i C. Krampitz, lawyer)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady Odwoławczej pozwanej z dnia 15 stycznia 2019 r. dotyczącej oceny substancji bis(2-etyloheksylu) 4,4'-{6-[4-tert-butylokarbamoilo) anilino]-1,3,5-triazyn-2,4-diyloidiimino}dibenzoesanu w zakresie, w jakim (i) oddalono w niej złożone przez skarżącą w trybie administracyjnym odwołanie od pierwotnej decyzji oraz (ii) zdecydowano, że skarżąca musi dostarczyć informacje na temat badania OECD TG 308 do dnia 22 października 2020 r.; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący, tego że dopuszczono się naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie uznając badanie OECD TG 308 za konieczne.

Skarżąca podnosi, że Izba Odwoławcza pozwanej naruszyła prawo i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie nie odróżniając warunków, w jakich należy przeprowadzić badanie w celu ustalenia czy w wyniku przetwarzania lub rozkładu substancji dochodzi do powstania produktów tego przetwarzania lub rozkładu, od warunków, w jakich należy przeprowadzić ocenę czy produkty tego przetwarzania lub rozkładu są trwałe, toksyczne lub czy wykazują zdolności do bioakumulacji lub też bardzo trwałe i wykazując bardzo dużą zdolność do bioakumulacji. W konsekwencji czego, zdaniem strony skarżącej, Izba Odwoławcza pozwanej doszła do błędnego wniosku, że wymagane od skarżącej badanie OECD TG 308 było konieczne.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Izba Odwoławcza pozwanej naruszyła prawo i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, stwierdzając, że zalecane temperatury przeprowadzania badań były odpowiednie.

Strona skarżąca podnosi, że Izba Odwoławcza pozwanej naruszyła prawo i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie uznając, że temperatura zalecana do przeprowadzenia badania OECD TG 308, a mianowicie 20 °C, była właściwa. Izba Odwoławcza pozwanej nie uwzględniła faktu, że przeprowadzenie badania w wyższej temperaturze będzie miało istotny wpływ na stężenie powstałych produktów przetwarzania lub rozpadu, co z kolei, jeżeli którykolwiek z tych produktów będzie przedmiotem badania na okoliczność jego trwałości, zdolności do bioakumulacji i toksyczności/bardzo dużej trwałości i bardzo dużej zdolności do bioakumulacji — w sposób krytyczny podważy adekwatność badania.

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2019 r. — Puma/EUIPO (SOFTFOAM)

(Sprawa T-182/19)

(2019/C 172/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Schunke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego SOFTFOAM — zgłoszenie nr 17 363 318

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 stycznia 2019 r. w sprawie R 1399/2018-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2019 r. — Aurea Biolabs/EUIPO — Avizel (AUREA BIOLABS)**(Sprawa T-184/19)**

(2019/C 172/57)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aurea Biolabs Pte Ltd (Koczin, Indie) (przedstawiciele: B. Brandreth, QC i L. Oommen, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Avizel SA (Luksemburg, Luksemburg)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy/Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca przed Sądem

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego znaku towarowego AUREA BIOLABS — zgłoszenie 15 836 737

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z 29 stycznia 2019 r. w sprawie R 814/2018-2 (SPROSTOWANIE)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- przyznanie kosztów stronie skarżącej.

Podniesione zarzuty

- na poparcie decyzji izba odwoławcza powołała się na nieważny przepis prawa;

- gdyby istniało oczywiste naruszenie prawa, właściwym środkiem byłoby cofnięcie wcześniejszej decyzji;
- naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz naruszenie zasad słuszności.

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2019 r. — Public.Resource.Org, Inc. i Right to Know CLG/Komisja

(Sprawa T-185/19)

(2019/C 172/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Public.Resource.Org, Inc. (Sebastopol, Kalifornia, Stany Zjednoczone), Right to Know CLG (przedstawiciele: F. Logue, Solicitor, adwokaci A. Grünwald, J. Hackl i C. Nüßing)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2019) 639 wersja ostateczna z dnia 22 stycznia 2019 r. [w tym wstępnej decyzji z dnia 15 listopada 2018 r. o numerze referencyjnym GROW/D3/ALR/dr (2018) 5993057];
- tytułem pomocniczym, odesłanie sprawy do Komisji Europejskiej do ponownego rozpatrzenia; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego zinterpretowania lub zastosowania przez Komisję Europejską art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾, jako że przepis ów nie chroni żądanych zharmonizowanych norm:
 - objęcie zharmonizowanych norm ochroną praw autorskich nie jest możliwe, ponieważ są one częścią prawa Unii;
 - żądane zharmonizowane normy są pozbawione oryginalności, a zatem nie mogą korzystać z ochrony praw autorskich;
 - strona pozwana nie wykazała podnoszonego naruszenia interesów handlowych organizacji normalizacyjnej.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję Europejską art. 4 ust. 2 ostatnia część zdania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w zakresie, w jakim niesłusznie uznała ona, że strona skarżąca nie ma nadrzędnego interesu publicznego uzasadniającego dostęp do żądanych zharmonizowanych norm:
- pojęcia praworządności i praw podstawowych wymagają swobodnego dostępu do prawodawstwa Unii;
 - żądane normy zawierają informacje dotyczące środowiska, a w szczególności informacje o emisjach do środowiska, i dlatego powinny zostać ujawnione zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1367/2006 ^(?);
 - strona pozwana nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia dla odrzucenia istnienia nadrzędnego interesu publicznego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006, L 264, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2019 r. — Glaxo Group/EUIPO (znak towarowy przedstawiający kolor fioletowy)

(Sprawa T-187/19)

(2019/C 172/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Glaxo Group Ltd (Brentford, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Małynicz, QC, S. Baran, Barrister i R. Jacob, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie unijnego znaku towarowego przedstawiającego kolor fioletowy (PANTONE: 2587C) — zgłoszenie nr 14 596 951

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie R 1870/2017-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, jako że stwierdzono, iż oznaczenie jest pozbawione samoistnego charakteru odróżniającego, w związku z czym nie może być skutecznie zarejestrowane jako znak towarowy;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, jako że nie stwierdzono, iż oznaczenie uzyskało charakter odróżniający w następstwie używania przez skarżącą i/lub za jej zgodą.

Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2019 r. — Zjednoczone Królestwo/Komisja**(Sprawa T-188/19)**

(2019/C 172/60)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Brandon, pełnomocnik, T. Johnston i J. Scott, barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie przyjęcia ostatecznego sprawozdania z audytu, numer referencyjny audytu 14-BA262-013, jako decyzji ostatecznej, doręczonej rządowi Zjednoczonego Królestwa pismem z dnia 20 grudnia 2018 r. i otrzymanej w dniu 21 stycznia 2019 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa przez audytorów poprzez uznanie, że wymagane było przedstawienie wykazu liczby przepracowanych godzin w ciągu jednego dnia, a w konsekwencji dokonania przez nich błędnej interpretacji umów o udzielenie dotacji.
 2. Zarzut drugi dotyczący tego, że ostateczne sprawozdanie z audytu uniemożliwia w sposób niezgodny z prawem realizację uzasadnionych oczekiwań Met Office (brytyjskiego Biura Meteorologicznego) co do tego, że ustanowiony przez ten urząd system rejestracji czasu pracy ex post facto oraz miesięczne obliczanie kosztów pośrednich spełnia wymogi określone w umowach o udzielenie dotacji.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL